

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217200887
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4217200887.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. Advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti povinnej: P. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. G., o vymoženie sumy 200,80 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 6. septembra 2018 č. k. 6Er/43/2017-44 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 243h ods. 1 prvá veta, § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej Exekučný poriadok), § 879j, § 39, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov a rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Uviedol, že oprávnený sa návrhom spísaným vo forme zápisnice u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého dňa 06. 12. 2016 domáhal vykonania exekúcie na vymoženie pohľadávky voči povinnej vo výške 200,80 eura s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie. Ako exekučný titul oprávnený predložil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava, sp. zn. SRSAspA 02294/16 zo dňa 11. 05. 2016. Súd prvej inštancie preskúmaním Zmluvy medzi právnym predchodcom oprávneného a povinnou, dohody o uznaní záväzku a rozhodcovskej zmluvy mal za to, že oprávneným predložená zmluva založila záväzkovo-právny vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného, ktorý pri jej uzatváraní konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a povinnou, ktorá pri jej uzatváraní nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Z článku 3. predloženej rozhodcovskej zmluvy vyplynulo, že všetky spory, ktoré vzniknú z dohody o uznaní záväzku, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca strana dohody podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 3.1. článku zmluvy na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovacia podmienka tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu. Poukázal, že dohoda o uznaní záväzku je formulárový dokument, ktorého cieľom je dosiahnutie uznania záväzku, a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie nároku na

zaplatenie dlžnej sumy, ako aj dosiahnutie súhlasu s rozhodcovskou zmluvou, ktorá je spotrebiteľovi predkladaná spolu s ďalšími listinami. Z jeho obsahu je zjavné, že ide o formulár, ktorý oprávnený používa vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov, avšak rozhodne nie je v záujme dlžníka predĺžiť plynutie premlčacej lehoty, prípadne súhlasiť s rozhodcovským konaním, nakoľko takto by si významne zhoršil postavenie, čo je v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa. Rozhodcovská zmluva, ktorú predložil oprávnený povinne, bola uzavretá vo formulárovej podobe, a teda jej obsah povinná nemohla ovplyvniť, pretože celý obsah zmluvy bol už predtlačný. Oprávnený mohol na základe tejto rozhodcovskej zmluvy vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu a spotrebiteľ (povinná) týmto stratila právo brániť sa voči nárokom veriteľa (oprávneného) na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Zdôraznil, že rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa si vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá - ktorá voľba konkrétne znamená. Vznik rozhodcovskej zmluvy vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Z obsahu spisu však nevyplýva, že by v rámci kontraktácie príslušný zamestnanec oprávneného s odbornou starostlivosťou najprv poučil povinnú a nechal jej priestor na rozhodnutie a voľbu. Predtlačené poučenie oprávneného v rozhodcovskej zmluve o rozhodcovskom konaní nepovažoval za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov takéhoto konania. Uzavrel, že rozhodcovská zmluva, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa, t.j. oprávneného. Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah. Keďže rozhodcovská zmluva nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná (ide o zmluvu formulároveho typu určenú pre veľké množstvo spotrebiteľov, ktorej obsah je daný vopred), a fakticky núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, je neprijateľná. Spotrebiteľ nemal skutočnú možnosť ovplyvniť samotnú existenciu a znenie rozhodcovskej zmluvy, pretože alternatíva riešenia sporov pred konkrétnym rozhodcovským súdom mu bola de facto vnútená. V tejto súvislosti uviedol, že spotrebiteľ musí mať vždy právo obrátiť sa na všeobecný súd, pričom ak aj je v rozhodcovskej zmluve uvedené, že v prípade, že sa spotrebiteľ obráti ako prvý na všeobecný súd, v tom prípade už nemôže dodávateľ riešiť spor na rozhodcovskom súde, je to vo väčšine prípadov neúčinné. Málokto spotrebiteľ je totiž tak právne zdatný, aby sa ako prvý obrátil na súd, zvlášť ak ide o uplatňovanie práv z pohľadávky, na zaplatenie ktorej je sám zaviazaný. Uzavrel, že rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Ak je rozhodcovská zmluva neplatná, rozhodcovský rozsudok nie je materiálne vykonateľným exekučným titulom. Z vyššie uvedených dôvodov preto žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Uviedol, že sa podrobil všetkým legislatívnym zmenám a pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy s povinnou postupoval prísne podľa právnymi predpismi vymedzených pravidiel, ako aj v súlade s rozhodovacou činnosťou exekučných súdov. Zastal názor, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia absentuje zdôvodnenie, prečo skutočnosť, že rozhodcovská zmluva je uzavretá vo formulárovej podobe je pre súd neprijateľná. Uvedený záver súdu považoval za absurdný. Takýmto výkladom by totiž boli neplatné aj všetky zmluvy, ktoré hromadne využívajú štátne aj neštátne energetické podniky, bankové inštitúcie a pod., keďže tieto rovnako používajú predpripravenú zmluvnú dokumentáciu. Zdôraznil, že povinná rozhodcovskú zmluvu podpísala sama a dobrovoľne, pričom jej podpisom nebolo nijako podmienené poskytnutie úveru. Listina s názvom Rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne iné dojednania okrem rozhodcovskej zmluvy. To znamená, že spotrebiteľ ju mohol odmietnuť, čím by zároveň neodmietol žiadne iné zmluvné ustanovenia, keďže sa v danej rozhodcovskej zmluve nenachádzali. Uviedol, že súdu predložil tiež dotazník, ktorý vyplnila povinná a ktorý zaviedol do praxe práve z dôvodu, aby preukázal splnenie informačnej a poučovacej povinnosti, ktorej nepreukázanie mu exekučné súdy v minulosti vytýkali. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitra zo dňa 28. 01. 2016 sp. zn. 9CoE/265/2015, zo dňa 13. 06. 2017 č. k. 6CoE/17/2017-41, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31. 07. 2018 sp. zn. 41CoSr/6/2018. Uviedol, že zmluva, na základe ktorej boli povinne poskytnuté finančné prostriedky bola uzatvorená dňa 04. 03. 2009, pričom rozhodcovská zmluva bola uzatvorená

dňa 21. 10. 2013, teda po viac ako štyroch rokoch od poskytnutia finančných prostriedkov. Zdôraznil, že povinná mala nielen možnosť predmetnú rozhodcovskú zmluvu nepodpísať, ale v zmysle bodu 3.3. tejto rozhodcovskej zmluvy mohla od nej bez udania dôvodu odstúpiť. Povinná k podpisu predmetnej rozhodcovskej zmluvy nebola žiadnym spôsobom nútená, pričom jej text nie je tak rozsiahly, ani tak zložitý, aby jej obsahu nemohol porozumieť. Rozhodcovská zmluva je formulovaná alternatívne, teda dáva zmluvným stranám na výber, na ktorý rozhodcovský, resp. všeobecný súd sa v prípade sporu obrátia. Možnosť výberu má nielen dodávateľ, ale aj spotrebiteľ. Argumentoval tiež dôvodmi uvedenými v uznesení Krajského súdu v Žiline zo dňa 25. 08. 2017 sp. zn. 8CoE/39/2017, ako i v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. 09. 2011 sp. zn. 3 M Cdo 11/2010. V súvislosti s úvahami súdu o tom, že rozhodcovská doložka núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, poukázal na ustanovenie § 3 ods. 6 ZSRK, v zmysle ktorého spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd. Uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy tak nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V predmetnom konaní oprávnený splnil všetky podmienky stanovená zákonodarcom, a preto nie je dôvod na to, aby exekučný súd považoval uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy v zmysle zákona za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Takýto postup súdu označil za neakceptovateľný a neprípustný. Rozhodnutie exekučného súdu označil za arbitrárne bez akéhokoľvek racionálneho odôvodnenia, keďže v danom prípade bola rozhodcovská zmluva uzatvorená na samostatnom dokumente, vo veci rozhodoval spotrebiteľský rozhodcovský súd, ktorý splnil podmienky na udelenie licencie podľa ustanovení ZSRK. Uzavrel, že v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd má právo, aby vecne príslušný (exekučný) súd priznal jeho nároku ochranu spôsobom a v rozsahu, aký ustanovuje zákon. Namietaným postupom a rozhodovaním súdu došlo k neoprávnenému zásahu do základného práva na súdnu ochranu a porušovaniu princípov právnej istoty, čím je oprávnenému znemožňované efektívne uspokojenie jeho pohľadávky v exekučnom konaní, ktoré prebieha na podklade právom uznaného exekučného titulu.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie oprávneného bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

4. Z obsahu spisu vyplýva, že exekučné konanie v danej veci začalo dňa 06. 12. 2016, kedy bola pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, sp. zn. SRSAspA 02294/16 zo dňa 11. 05. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28. 11. 2016 a vykonateľnosť dňa 01. 12. 2016. Súdny exekútor doručil súdu prvej inštancie dňa 23. 01. 2017 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom na vykonanie exekúcie a exekučným titulom. Na základe výzvy súdu prvej inštancie oprávnený predložil zmluvu o pôžičke, uzatvorenú medzi právny predchodcom oprávneného- Consumer Finance Holding, a. s. a Q. J. dňa 04. 03. 2009, podmienky k Zmluve o pôžičke, výzvu na označenie stáleho rozhodcovského súdu, upozornenie na výšku nesplatennej pohľadávky a výzvu na jej úhradu, výzvu na označenie stáleho rozhodcovského súdu, všeobecné obchodné podmienky, rozhodcovskú zmluvu č. 2775466, uzatvorenú medzi oprávneným a Q. J. ako dlžníkom a P. J. ako dlžníčkou dňa 21. 10. 2013 (povinná ako osoba prístupujúca k záväzku Q. J. - § 533 Občianskeho zákonníka), oznámenie o výbere stáleho rozhodcovského súdu, pokus o zmiernu dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, uzatvorenú medzi oprávneným a Q. J. ako dlžníkom a povinnou ako dlžníčkou dňa 21. 10. 2013 a dotazník k dohode o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 21. 10. 2013. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

5. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní,

v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v uznesení zo dňa 13. októbra 2011 sp. zn. 3 Cdo 146/2011, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3 z roku 2012 pod por. č. 46, zaujal stanovisko, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Vychádzal pritom z jednotného názoru súdnej praxe, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t. j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosti, zrozumiteľnosti, a presnosti označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať).

7. Exekučný súd je teda už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bezpochyby oprávnený posúdiť, či oprávneným označený exekučný titul (ne)bol vydaný k tomu kompetentným orgánom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti (záväznosti) a na jeho základe nemožno preto viesť nútený výkon rozhodnutia. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami a to, či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Ak teda právomoc rozhodcovského súdu je závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t.j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. januára 2013 sp. zn. 4Cdo 31/2013).

8. Z vyššie uvedeného možno vyvodiť záver, že exekučný súd, ktorý koná o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ak má pre to dostatok skutkových a právnych poznatkov, je v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj bez návrhu (ex offico) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, prislúcha mu právo vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou doložkou viazaná.

9. Nemožno preto prisvedčiť odvolateľovi v tom, že by súd prvej inštancie ako exekučný súd prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti zverenej Exekučným poriadkom, keďže v preskúmvanej veci bol plne opodstatnený a zákonom podložený postup súdu prvej inštancie, ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či rozhodcovská doložka bola uzavretá platne. Uvedený postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k "zrušeniu" tohto rozhodnutia. Skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky súd prvej inštancie len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

10. K samotnému záveru súdu prvej inštancie v súvislosti s rozhodcovskou zmluvou (jej prijateľnosti, a teda platnosti) odvolací súd dodáva, že v danom prípade došlo k zaviazaniu povinnej na zaplatenie sumy 200,80 eura s príslušenstvom rozhodcovským rozsudkom na základe nesplnenia záväzku povinnej zo zmluvy o pôžičke, uzatvorenej dňa 04. 03. 2009, ktorú súd prvej inštancie správne posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu. Okrem toho medzi účastníkmi konania došlo dňa 21. 10. 2013 k Dohode o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Rovnako tak bola uzatvorená samostatná rozhodcovská zmluva, ktorú povinná ako dlžníčka (osoba pristupujúca k záväzku Miloša Lakatosa podľa § 533 Občianskeho zákonníka) podpísala dňa 21. 10. 2013, ako aj vyplnila dotazník dňa 21. 10. 2013.

11. Z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že povinná ju podpísavala v čase, kedy už existoval jej záväzok. Okrem toho z tlačíva vyplýva aj poučenie o rozhodcovskom konaní, a preto sa odvolací súd nemohol stotožniť s názorom súdu prvej inštancie o tom, že rozhodcovský súd založil svoju právomoc na neplatnej rozhodcovskej zmluve. Z rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že spotrebiteľ mal možnosť od tejto zmluvy odstúpiť bez uvedenia dôvodu. Navyiac, v nadväznosti na povinnou vyplnený Dotazník je zrejmé, že táto svojou vôľou vyjadrila, že rozhodcovskú zmluvu chce uzavrieť, ako i to, že v prípade nesplnenia záväzku je ochotná sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovská zmluva bola taktiež podpísaná obidvoma zmluvnými stranami. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na platnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v súlade so zákonom a mohol byť spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého oprávnenému voči povinnej vznikol nárok, ktorého vymoženiu sa môže v rámci exekúcie domáhať, preto súd prvej inštancie v ďalšom konaní preskúma jednotlivé plnenia v rámci ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v prípade zistenia, že niektoré z priznaných plnení je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom zamietne v tejto časti žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietne a vo zvyšku vydá poverenie, nakoľko neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách nespôsobujú neplatnosť celej zmluvy, ale len tej časti, v ktorej sú obsiahnuté.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP), v ktorom je súd prvej inštancie právnym názorom vyššie vysloveným viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

13. Záverom odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie zrejmu nesprávnosť v záhlaví napadnutého uznesenia, a to skutočnosť, že v záhlaví uznesenia súdu prvej inštancie absentuje správne uvedenie pobytu povinnej, keďže z lustrácie v Registri obyvateľstva vyplýva, že povinná je od 05. 04. 2011 prihlásená na trvalý pobyt v meste K. G., a nie v obci K., I. XX, ako nesprávne uviedol súd prvej inštancie.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.